سلو کالو یواځېتوب

د هسپانوي ژبې ناول

جبریل گارسیا مارکې
۱۹۶۷م چلپ

ژباړه او خلاصه
صفیه حلیم

پېژندنه

د هسپانوي ژبې نامتو کیسه، " د سلو کالو تنهاي یا اځیتوب" جبریل گارسیا مارکې په **۱۹۶۷** م کې ولیکله. **دا ناول** تر اوسه د نړۍ په **۳۷** ژبو کې ژباړل شوې دې. ګارسیا مارکې پخپله په کولمبیا کې زیږیدلې دې و څو نور ناولونه یې هم کښلي دي خو دا یې هغه کلاسیک دی چې زیاتو خلکو لوستې اوستایلې دی.
دا د یوې کورنۍ د څو نسلونو کیسه ده چې "بویندیا" نومیږي. **د دوي مشر** "حوسې ارکیډیو" **د** "مکونډو" نومي ښار بنسټ ایښې و. د ې ناول ریښې د کولمبیا

په تاريخ کې موندل کيږي. په دې غرنـي هيواد کې د
اورګاډي د راتګ، د موټر، سينما او د استعمار پر ضد
د خلکو غبرګون او وربانديې د پوځ ډزې او ډلييزې
ـنې په کيسه کې ځاې شوي دي.

سلو کالو يواځېتوب

ډګرمن آريليانو بوينډيا د چارمارئ (د ټوپک په ډزو د
وژنـې) لپاره ولاړ و. د هغه راياد شول چې يو
اسپينين پلار له ځانه سره بيولې و چې يخـې ورته
وښاي. هغه وخت په مکونډو نومې ښار کې تول ټال
شل کورونه و. دا ښار د سيند پر غاړه اباد و چې اوبه
يې رڼې او په تل کې به يې سپين هوار کاڼي لکه د
لرغونو ځناورو د اګيو په څېر ښکاريدل. په هغه زمانه
کې دوي د ډيرو شيانو لپاره نومونه نه لرل او کله چې به
په اړه يې چا خبره کوله نو د لاس په اشاره به يې هغه
ښې په نښه کوو.
په دې ښار هر کال د پسرلي پر وخت خړو پړو بنجارو
پيينه وکړه. دوي به د ښار ې څنډې کې خپله کيږدئ
ـ وهله او د ډول صرنا په بدرګه نوي ايجاد شوي
توکي به يې خلکو ته د ننداريې لپاره يښودل. په لومړي
، دوي مقناطيس راوړې و او د دې ډلې يو مشر چې
ځان يې د "ملکيداس" په نوم وروپيژندلو، اعلان وکړو

چې دا د نړۍ اتمه عجوبه وه. کله چې ده د اوسپنې
ټوټې او نور شیان د مقناطیس په دې دوو تورو ټوټو
راښکل نو د کلي مشر "حوسې" فکر وکړو چې په دې
به د زمکې لاندې پټ سره زر راکش کړي. خو
ملکیداس ایمانداره سړې و. ده ته یې وویل چې متاسفانه
مقناطیس سره زر نه راکاږي. د حوسې بیا هم باور نه
کیدو او ملکیداس ته یې دوه وزې او یو یابو په بدل کې
ورکړل او د مقناطیس هغه دواړه ټوټې یې له بنجارې نه
وپیرلې. د ده میرمنې "اورسلا" ډیره هڅه وکړه چې
سړی د خپلې سودا نه راوګرځوي خو میړه یې خبره
وونه منله. بیا دی ټول کال مقناطیس په لاس د زمکې له
تل نه شیانو په ویستلو بوخت و، ان تر دې چې سیند کې
یې هم ازموینه وکړه. خو هلته نه د پینځلسمې پیړۍ یو
جنګې زره پوښ یې ومونډلو.
په بل پسرلي کې بنجارې بیا راغلل او دوي ته یې
دوربین او محدب عدسه (هغه شیشه چې واړه توکي پکې
سټ ښکاري) او ورپسې کلونو کې پرکار او د زمکې د
کچ آله راوړل. حوسې دا هر څه ترې پیرلي و او د
شپې به یې کله په هغه دوربین د اسمان ستورو ته کتل او
کله سپوږمۍ ته. له ده د کور کارونه پاتې و او له هغه
راهیسې یې ځان سره د خبرو کولو په مرض اخته شوی
و. یو وخت د ده نایابه توکي دومره ډیر شول چې د
کور شا ته یې یوه بیله کوټه ورته جوړه کړه. حوسې به

په دې کوټه کې د نویو توکو او تیزابونو د ګډولو تجربې کولې. د کور نورې ټولې چارې د اورسلا پر غاړه وې چې پرزمکه یې ترکاري کرله او کله یو څو ځاروو په ساتنه یې تېر ته ډوډۍ پیدا کوله.
ملکیداس بنجارى به د خپل پړاو پر وخت د دوي کور ته ډیر راتلو او نورو ملکونو ته د خپلوسفرونو کیسې به یې په خوند ورته کولې. د حوسې زوې "آریلیانو"هغه خت د پینځو کالو و او په دې کیسو به یې تلوسه پیدا شوه. د ده مشر ورور "آرکیډیو" نیمې پیړۍ وروسته هم خپلو نمسو ته د هغه وخت کیسې کولې. د ملکیداس مخ د یو زوړ ږي په شان ګونځې لرلې او غاښونه یې هم پورا نه و. د هغه له کیسو داسې معلومیده ې دې څو وارې د ډېرو بدو ناروغیو او وباګانو سره مخ شوې او روغ ترې پاتې شوې و. د اورسلا د ده نه ښه نه راتلل او د میړه سره یې تل په دې ناندرۍ وهلې چې خپله شته مني یې د بنجاري په خوشې شیانو بایللې وه.
د بل پسرلي په راتګ دا د کلي په ټولو کورونو وګرځیده چې خلک د بنجارو پر ضد او هڅوي. خو هغه کال د بنجارو ډله چې په ډمامو غږولو راغله نو د کلي خلک په هیڅه د دوي لوې خیمې ته ورغلل او هلته هک پک ودریدل. د م داس د مخ ګونځې هوارې وې او د ده غاښونه هم پورا وو چې اوس یې ټولو ته په خندا ړښکاره کول. د کلي خلکو ته هغه د بلې دنیا سړې

ښکاره شو او ورسره يې هيڅ جګړه ونکړه. وروسته ملکيداس چې د خپل ملګري حوسې سره يوځای شو نو د مصنوعي غاښونو حال يې ورته وويلو. د بنجاري ډلې له تلو وروسته حوسې به ناکراره د کلي په کوڅه کې ګرځيدو او يوه ورځ خپلې مېرمنې اورسلا ته يې وويل، "د دې سيند نه وراخوا دومره نوي شيان دي چې مونږ ترې خبر هم نه يو. مونږ څه د خرو په شان ژوند کوو؟"

د حوسې ارکيډيو بوينډيا ميرمنه اورسلا د ده ترله (د تره لور) وه او دوي په کولمبيا کې د ""ريوهاچا"" نومې ـار نه کډه کړې ـه چې ښه ژوند او نوې کور ځان له جوړ کړي. د ـې سره څو نور خپلوان هم مله و خو حوسې ته د زمکې د پراختيا او د دې د جغرافيې په اړه هيڅ معلومات نه و. له دې هم خبر نه و چې دا ملک ـومره لوې و. د "ريوهاچا" سره جوخت يو غر و او دوي چې ترې واوړيدل نو ـه مزل يې وکړو. په دې سفر کې يوه شپه دوي د سيند پر غاړه تم شول. په هغه شپه حوسې په خپل خوب کې د "ماکونډو" نومې ښار وليدو. دا ښار د هندارو نه جوړ و چې پکې ټوله نړۍ ښکاريده.

د ـې ښار په هغو شلو کورونو کې د ده د ټبر خلک اوسيدل او حوسې به تل د زمکې له کرکرونديې او د څاروو د ساتنې په اړه هر چا ته مشوره هم ورکوله او

ورسره لاس يې هم کوو. ده پخپل لاس ډېر شيان جوړول او داسې لومې جالونه او کوړکۍ يې جوړې کړې چې په لږه موده کې خلکو پکې رنګا رنګ مارغان ونيول. د دې مارغانو شور به دومره و چې خلکو به د ليرې نه دې ښار ته تلونکې لاره ومونده.
حوسې پخپله هم ځوان و او په مکونډو کې اوسېدونکي هم ټول ځوانان و. هغه وخت هلته د ديرشو کالو د سن نه لوړ نه و. د ښار د بنسټ ايښودو راهيسې دلته څوک نه و مړه شوي نو ځکه هديره پکې نه وه. په دې توګه مکونډو يو خوشاله ښار و. اوس چې حوسې د بنجاري له خوا راوړل شويو ايجاداتو کې ځان بوخت کړو نو بڼه يې واوخته. ده به نه جامې بدلولې، نه يې ږيره خريله او کله کله به ترې ډوډۍ هم هيره شوه. اورسلا به ورته په قهر وه خو پام به يې پرې کوو.
حوسې په دې فکر کې و چې سيند به د دې ښار چاپيره راتاو شوې وي خو د بنجارو په تګ راتګ ثابته شوه چې داسې نه وه. د مکونډو په ختيځ کې هم هغه غرونه و چې بلې غاړې ته يې د دوي پخوانې ټاټوبې "ريوهاچا" پروت و. دی د بنجارو له خلې خبر شو چې د دې ښار جنوب لوري ته پراخ دلدل و چې بل سر يې دوي هم نه و ليدلې. هم دغسې په لويديځ کې د هغې نه هم لوې دلدل و چې يو سر ته يې سيند بهيدو. خو هغه سيند هم دومره لوی و چې پکې به کشتۍ روانې وې. حوسې د

دې معلوماتو پر اساس فکر وکړو چې متمدنه نړۍ به د ځمکې په شمال کې وي. خپلو هغو ملګرو ته چې لومړي سرکې ورسره راغلي وو، د تګ لپاره وويل. په ټولو يې ښکار او ځنګلونو د پاکولو آلات وويشل او پخپله يې د بنجارو نه پيرلي قطب نما، نور الات او يوه نقشه په خلته کې کېښودله او دا د ډلې په شکل د ځمکې شمال لوري ته روان شول.
دوي په ګڼو ځنګلونو کې د سفر نه وروسته کله چې يوې شګلنې ځمکې ته راووتل نو يوه هسپانوي بيړۍ يې وليده چې ډېره پخوانۍ او ويجاړه پرته وه. د بيړۍ شته والي ورته خبر ورکړو چې سمندر له دوي ډېر ليرې نه و.
دوي څلور ورځې نور هم پلي وړاندې ولاړل نو سمندر يې وليدو. حوسې ډېر مايوسه شو ځکه ده پر خپل اند په يو ټاپو د ځمکې ښار اباد کړی و. ده د ځمکې ښار جغرافيايي نقشه پخپل لاس کښلې وه چې چار چاپيره يې اوبه وې.
دا ډله چې بيرته راغله نو حوسې د بنجارو له خوا پيرل شوي ټول شيان د لرګي په صندوق کې بند کړل او ميخونه يې پرې ټک وهل. دی څو ورځې په دې کار بوخت و. بيا يې په ځمکې کې نورو ميشتو خلکو ته وويل چې دوي به څه ځای پرېږدي ځکه دا د هغه د خوبونو ښار نه و. د ده خبره هيچا وونه منله نو حوسې په قهر شو او د خپل کور تمبه يې بيله کړه. اورسلا تر

هغې ورته څه نه و خو په دې کار یې ترې وپوښتل
ې دی څه غواړي. حوسې ورته وویل، " که نور
خلک نه غواړي، نو ه دې راځي، مونږ ه دې ځایه کډې
کوو" اورسلا ورته وویل، " مونږ هیچرته نه ځو، دلته
مو یو زوی زیږیدلی دی" حوسې ورته وویل، " ستا
خبره سمه ده خو تر اوسه مونږ هدیره نه لرو چې مړی
مو پکې خښ وي. خلک د خپلو مړو لپاره ځای نه
پریږدي" اورسلا وویل، " که داسې ده نو زه به خپل
ځان ووژنم چې دلته هدیره جوړه شي"
د حوسې دویم زوی "آریلیانو" لومړی ماشوم و چې په
مکوندو کې وزیږیدو. په هغه پسرلي کې چې دی د پلار
سره د یخی لیدو لپاره د بنجارو تمبو ته ورغلی و نو دی
د پینځو او د نه مشر ورور د څوارلسو کالو و.
آریلیانو د ماشومتوب راهیسې هر څه ته به ځیر و، د نه
بل عادت دا و چې زیات وخت به خاموشه و. یوه ورځ
اورسلا په پخلنځي کې انغري نه د تودې ښوروا لوښی
پر یز ایښی و چې درې کلن آریلیانو ناره کړه " دا لوښی
غورځیږي" اورسلا ولیدل چې هم هغه شیبه لوښی
راولویدو او په زمکه دانه وانه شو. هغې خپل میړه ته
دا خبره یاده کړه خو حوسې ته دا د پام وړ خبره نه وه.
کله چې اورسلا د تګ نه انکار وکړو نو حوسې خپل
شیان بیا د صندوق نه راوویستل او د زامنو په مرسته
یې بیا خپل "لیبراتوار"سم کړو. له هغې وروسته به

دواړو **ملښومانو** تولو ورځ هم هلته **ورسره** تیرولو. **دوي** ته به یې د لیک ولوست سره د شمیرو او په دیوالونو بدلي نقشو کې ځایونه په نښه کول.
په هغه پسرلي کې د ډمامو د غږ سره ټول د بنجارو په **راتګ** خبر شول خو دا نوي ډله وه او ملکیداس ورسره نه و. حوسي د خلکو په ګڼه ګوڼه کې یو سپین ږیري ته **ورغلو او** د هغه له خلې خبر شو چې ملکیداس مړ شوې **و**. حوسي په دې خبر دلګیر شو خو زامنو یې ټینګار کوو چې په لویه خیمه کې ورته دیو (دېب) ښکاره کړي. دوي د ننداري لپاره پیسې ورکړې او وردننه **شول**. هلته یو غټ سړی چې ټټر یې په ږیبنتو پوښلي و ولاړ و. هلته د شیشې په شان یوه لویه څلورګوټیزه تیږه ایښې وه چې د لمر وړانګې ترې راتمبیدې او هر رنګ ړکې ښکاریدو. ځ یخی په لیدو د حوسي له خلې یو مزوري غږ راووتلو، " دا د نړی تر ټولو لوې الماس دې" دیو په زوره وویل، " دا واوره (یخی) ده. آرکیډیو ي له دې چې ځان ړهه کړي ، ورته لاس وغځوو نو دیو وویل، " د لاس اوړلړ به پینځه ریاله نور راکړئ" ړي په ژوند چرې یخی نه وه لیدلي او کله چې ورته لاس یوړو نو وې ویل، " بې شکه، دا د دې پیړی تر ټولو لویه اختراع ده"
ځ مکونډو ښار د جوړیدو کیسه هم ډېره عجیبه وه.
حوسي او د اورسلا کورنی په یو کلي کې د خپل لوې

ټبر سره اوسيدل چې له پيړيو هلته ميشت و. په دې ټبرکې به مدام پخپلو کې ودونه کيدل چې په نتيجه کې معيوب ماشومان زيږيدل. اورسلا ويريده چې د حوسې سره د واده له کبله به د دې اولادونه هم عيوب وي ځکه هغه د دې د کاکا زوې و. د هغې يوه ترور د حوسې په تره واده شوې وه او د دوي زوې چې وزيږيدو نو د ږکوزي په شان لکۍ يې لرله. له واده وروسته اورسلا دومره په ويره وه چې حوسې ته به نږدې نه ورتله. د کلي ځوانانو به حوسې پورې خاندل چې له ښځې ويريږدو. يوه ورځ دوي چرګان جنګول او د حوسې چرګ په بل چرګ زوره ورشو. کوم کس سره چې حوسې چرګ جنګوو، ورله پيغور ورکړو چې د ده چرګ هم تربښه ميړنې و او ډير زر هغه نانډرۍ په جګړه واوختې. حوسې هغه ځوان په چړه ووژلو او کور ته ولاړو.

اورسلا د ميړه غوښتنې ته سرټيټ کړو خو هم هغه راهيسې حوسې به هره شپه خوب ليدو چې وژل شوی سړی د دوي په کوټه کې ګرځي. له دې کبله دوي د کلي د پريښودو هوډ وکړو. ټبرنور غښتلي کسان هم ورسره مله شول او ځوارلس مياشتې وروسته دوي د يو سيند پر غاړه تم شول. حوسې د شپې خوب وليدو چې دی يو ښار کې ګرځي چې د کورونو په ديوالونو يې هنداري لګيدلې وې. ده له خلکو د دې ښار د نوم

پوښتنه کوله نو "مکونډو" به يې ورته ياد کړو چې پخوا دا نوم يې چرې نه و اوريدلې او نه يې څه مانا لرله.
ده هم هلته د سيند پر غاړه د مکونډو نومې ښار د ابادولو فيصله وکړه. خو تر اوسه يې د هندارو تعبير نه و موندلې. بنجاري په خيمه کې د يخې د ليدو نه وروسته يې چرت وهلو چې د اوبو غونډې ويړيا شي نه ه يخې جوړکړي نو دا ـ به پرې ځوکاله شي.
د حوسې کشر زوې آريليانو به کله کله د پلارسره د ده په لابراتوار کې د کيميا تجربې کولې خو مشرې زوې آرکيډيو به پخپل حل مست و. دی س د ځوانی په درشل کې و او لوړه ونه يې لرله، نور غړي يې هم قوي و او غږ يې مات شوې و. د مکونډو په کډوالو کې يوه ښل کلنه جينۍ "پيلارترينا" نوميده چې موريلار ځان سره په زوره راوستې وه اوکله نا کله به يې د خلکو پال کتلو.
د حوسې ميرمنه اورسلا اوس د دريم ځل لپاره ميندواره وه او يوه ورځ ترينا ته يې وويل چې د دې پال دې وګوري. هغه چې د دوي کور ته راغله نو په آرکيډيو يې سترګې ولګيدې. هم هغې راهيسې د دواړو تر منځ د بينې اړيکې جوړې شوې او د يو بل سره يې په پټه ليدل. په خپل کور کې ارکيډيو ته هغه وخت هم د ماشوم په سترګه کتل کيده. يوه شپه د اورسلا لور وزيږيده او پخوا له دې چې بل وک د دې کوټې ته

ورغلې وی، هغې ژر ژر د ماشومې غوړي وکتل چې معیوبه خو نه وه. دا ماشومه روغه وه او د هغې زړه ړامه شو. د ښار خلک ورته امبارکۍ ته راغلل او ماشومې ته امرنتا (امارنتا) نوم ورکړې شو.
یوه ورځ د کلي په میله کې ترینا آرکیډیو ته خبر ورکړو چې د دې په خیټه کې د هغه ماشوم و. هغه د دې خبرې په اوریدو اندیښمن شو. د هر کال په شان د بنجاري ډلې په راتګ ټول خلک د دوي په ننداره اخته شول. دا ځلي ې ډلې سره یوه ځوانه جینۍ هم وه چې آرکیډیو پرې مئین شو او دواړه له مکونډو نه ېتښتیدل. اورسلا چې خبره شوه نو زوې پسې هم هغه لاره یې ونیوله چې بنجاري ورباندې تللي و. هغ ې هڅ وهلو چې بنجاري به ډېر لیرې نه وي تللي او دا به خپل زوې د هغوي نه بېرته وګرځوي. خو دا له مکونډو دومره لیرې راوتلې وه چې بیرته نشوه تلې او پینځه میاشتې ورکه وه. د ځلویښتې ماشومه امرنتا خپل پلار په ورځ کې شپږ وارې مړوله، دا به ولمبوله، او بیا به یې ورته سندرې وئیلې. آریلیانو به خپلې ماشومې خور لپاره د لوبو شیان جوړول.
یوه ورځ اورسلا بې له دې چې زوې یې موندلې وی، بیرته راغله. خو د دې په غاړه نوي جامې وې او دا خوشاله ښکاریده. حوسې ورته هرکلې وویل نو مېړه یې ه لاسه ونیولو او کړکۍ ته یې بوتلو. حوسې ولیدل چې

په کوڅه کې د بیگانه خلکو یوه ډله ولاړه وه. دا خلک بنجاري نه وو دوي د مکونډو د خلکو په څیر و. هم د دوي ژبه یې ویله او ورسره په یابوگانو او خرو د خواړو شیان بار و. د دوي په گاډیو کې د کور سامانونه او لوښي لرگي ایښي و چې د راتلو سره یې په خلکو وپلورل.
اورسلا ټولو ته خبر ورکړو چې دلدل نه وراخوا د دوو ـځو په مزل نور ښارونه وو. د دې نوي او لنډې ـرې د موندلو سره مکونډو ښار ته د خلکو تگ زیات شو او د نورو سیمو وگړو هم پکې د میشت لپاره کورونه جوړ کړل. حوسې ته د ښار د مشر په سترگه کتل کیده او نویو راتلونکو هم ورته درناوې کوو. د نویو ودانیو او د لارو کوڅو د جوړولو پر وخت به یې له ده پوښتنه کوله او د ده مشوره به یې منله.
څو میاشتې وروسته د ترینا زوې ووزیرډو چې هغې یې پخپله د پاللو نه ډډه وکړه او دا ماشوم یې اورسلا ته پرېښودو. ماشوم ته د خپل ورک پلار آرکیډیو نوم ورکړې شو او د اورسلا د لورامرنتا سره یو ځاې یې روزنه پیل شوه.
د نورو ښارونو نه د راتلونکو په ډله کې یوه گوجره ښځه هم د خپل ورور سره راغلې وه. ـي د بې خوبۍ له وبا یوې وبا نه ـراتښتیدلي و. اورسلا هغې گوجرې ته د ماشومانو د ساتنې کار وسپارلو او پخپله د خوړو نه د

رنګا رنګو شیانو په جوړولو بوخته شوه. هغې به
خوړو ته د ړل ډول ځناورو او د ځاروو شکل ورکوو
او دا رنګین خواړه به یې پلورل چې زیات مشتریان یې
ملشومان وو ګوجرۍ ښځې به کله کله وړاندوینې کولې
او یوه ورځ یې وویل، " یو نوی کس به دې کور ته
راځي آریلیانو ترې پوښتنه وکړه چې دا به څوک وي
نو وې ویل چې خبره نه ده خو راتلونکې په لاره را
روان و. د دې په بله ورځ د څرمنو یو سوداګر د
حوسې کور ته د یولسو کالو یتیمه جینۍ راوستله چې
ربیکا نومیده. سوداګر د یو کس له خوا لیک حوسې ته
ورکړو چې پکې د ې جینۍ په اړه لیکلي و. دا د
اورسلا د لیرې خپلوانو نه وه چې مور پلار یې په وبا
کې مړه شوي و. حوسې نه یې هیله څرګنده کړې وه
چې د خپلوي په درناوي ورته دا یتیمه ورلیږي او دا به
د خپل اولاد په شان ساتي.
د جینۍ سره یو د لرګي صندوق چې پکې د ې څو شیان
و، یوه ځنګیدونکي څوکۍ او په یوې بوجۍ کې د دې د
مور او پلار هډونه و. حوسې او اورسلا نه پوهیدل چې
ې ماشومې سره څه وکړي خو هغه یې هم تر خپلو
وزرو لاندې ونیوله. ربیکا به په ځنګیدونکي چوکۍ
کښیناسته او خپله ګوته به یې ژووله. هغې څو
ځې هیڅ وونه خوړل او ټولو سره ویره پیدا شوه چې
د ولوږې مړه نشي. بیا ګوجرۍ معلومه کړه چې ربیکا

له دیوالونو **خاوره** او چونه ښتي او په انګړ کې له زمکې لمده خاوره خوري. اورسلا په دیوالونو مرچکي ولګول او په زمکه يې خوشاي وشيندل خو ربيکا **منع** نشوه او پټه به شوه. کله به يې ځان په تشناب کې بند کړو او هلته به يې دیوال ښتلو. دا چې هرې خوا ته تله . هډوکو بوجۍ بـ يې ځان پسي راښکله. په دې غړ ټ ، دومره ناارامه شول چې یوه ورځ يې ترې دا بوجۍ په یوګودام کې پټه کړه. **اورسلا** د هغې ماشومې لپاره یو پخوانۍ **درمل** تیار کړو. د نارنجو اوبه او رواش يې **سره** ګډ کړل چې ټوله شپه پرخې **(شبنم)** ته ایښي وو. سهار يې دا په زوره ربيکا ته ورکړل او . څو ورځو په ښبنلو يې **دا** ه شوه. اوس به دې سمه ډوډۍ خوړله او د نورو ماشومانو په پرتله د اورسلا سره يې زیاته مینه کوله.

لږ وخت روسته په مکونډو ښار کې هم د بې خوبۍ وبا ګډه‌شوه. خلکو به کرۍ شپه ویښه تیروله خو په نتیجه کې دوي کارونو له زور ورکړې و او ټول به د خوب پر وخت هم په کارونو بوخت و. په پایله کې دوي دومره ډېر کار وکړو چې د څه کولو ورته نه و پاتې. هغه ټول خلک چې د مکونډو نه نورو ځایونو ته ورتلل، باید د **لارو** کوڅو نه تیریدو پر وخت يې یو زنګ غړولې وې چې روغ خلک پرې خبر شوی **وی**. په ښار**وو** کې د تم ډو پر وخت دوي ته د خوراک ښباک اجازه نه وه،

ګه اوس په دې کې هيڅ شک نه و پاتې چې دا
ناروغي ساري وه او له خلې يې يو بل ته يې کډه کوله.
ځلته د خوارو ټول توکي د بې خوبۍ په وبا ککړ و.
ډجرې ښځې ويلي و چې بې خوبي پخپله بد شي نه و
خو د دې اغيزه به د انسان په دماغو کيده او د هيرولو
مرض به يې پيدا کوو. د حوسې په دې خبره باور نه
راتلو خو څو ورځې ورسته د ده په ليبراتوارکې يو شې
پکار و او نوم يې ترې هير شو. د شيانو نومونه به يې
له ياده ووتل، تر څو چې د لاس په اشاره يې وربښودلي
نه وې. آريليانو پخپل کور کې د هر يو شي د پاسه په
کاغذ د هغې نوم وليکلو. د حوسې دا کار خوښ شو او د
ښار د خلکو ته يې هم په کورونو کې داسې ليکلې ليبل
ه شيانو ونښلول.
د بې خوبۍ دا وبا د ښار په خلکو کې ويره پيدا کړه. خو
يوه ورځ د حوسې ښجاره ملګرې مېلکيداس چې ده يې د
مړينې خبر تر لاسه کړې و، مکونډو ته راغلو. حوسې
حيرانه هم و او خوشاله هم. له ده يې پوښتنه وکړه چې
څنګه بيا راژوندې شو. مېلکيداس ورته وويل، " په مړ
حالت کې مې ځان ډير يواځې احساسوو"
مېلکيداس د راتلو سره د بې خوبۍ د علاج لپاره يو دارو
جوړکړل او دا وبا پاې ته ورسيده. ده يو نوی مشين
حوسې ته وربښکاره کړو چې د لرګي په دريو پښو
ييښودل شو. د حوسې د کور ټول غړي مخامخ ورته

ودريدل اوشيبه وروسته د ۍي څېرې په نقره پوښلي د
مسو پر يوه تخته راښکاره شوې. دا نوې مشين د
حوسې او د آريليانو په زړه کې ولوله پيدا کړه چې دوي
هم يو لوې مشين جوړ کړي. آريليانو س ځوان و خو
هم هغسې د خلکو ليرې د خپل پلار په ليبراتوار کې به
په کار بوخت و. ده د ښځې نه شيان جوړول او دېرې
خبرې به يې نه کولې. په دې ليبراتوار کې اوس
مکيداس هم ورسره کښيناستو او د يوې صحيفې په
لوستلو به يې ورځ واړوله چې ناآشنا ژبه وربانديې ليکلې
وه.
مکونډو ښار ته به کله نا کله يو سپين ږيرې هم پيښه
کوله چې سندرې به يې وئيلې. د خلکو په اند د ده عمر
دوه سوه کاله و او هر وختې به له يو ښارنه بل ته تلو.
د ده په سندرو کې به د نورو ځايونو د خلکو معلومات
وو. د دلدل نه وراخوا د "مانوري" ښار د خلکو او
دغسې د نورو کسانو په اړه شعرونه به يې زمزمه کول.
که چا غوښتل چې نورو ښارونو کې خپلوانو ته يې خپل
حال ليږلې وې نو ده ته به يې پيسې ورکړې نو شعر به
يې ورته جوړ کړو. د بې خوبۍ د وبا پر وخت دا سړې
مکونډو ته نه راتلو او بيا دېره موده وروسته يې پيښه
وکړه نو اورسلا د ده سندرو ته غوږ ونيولو چې د خپل
ۍې آرکيډيو د حال نه ځان خبر کړي خو د هغه پر
ځای د خپلې مور له مړينې خبره شوه. هغې اوس د

خواړه د جوړولو سره سره د پخلنځي په داش (تنور) کې د ډوډیو او د کلچو پخولو په کار هم لاس پورې کړې و. دا هر څه به خلکو سهار وختي ترې وپلورل او په بله ورځ به یې نورې کلچې او کیکونه جوړ کړل. د کلچو غوښتنې د ډیرېدو سره هغې به ټوله شپه داش تود ساتلې و. اورسلا ځان دومره بوخت کړې و چې د وخت په تیرېدو هیڅ پوهه نشوه. یوه ورځ یې انګڼ کې جرې ښځې ته د خمبیرې جوړولو کار سپارلې و او له ګړکۍ یې ولیدل چې دوه پیغلې هلته ناستې وې او په ټوکر یې ګلونه ګنډل. دا امرنتا او ربیکا وې چې په رو څو کلونو کې یې ماشومتوب شا ته پرېښې و. اورسلا د خپلو کلچو او کیکونو په کاروبار کې دومره بوخته شوه چې د وخت په تیریدو هیڅ پوهه نشوه او یوه ورځ یې احساس وکړو چې ماشومان اوس لوې و او که ودونه یې وکړل نو هغه کور به ورته وړوکې شي او دوي به ترې کډه وکړي. هم دا وه چې د بویندا کور د پراخولو په کار یې لاس پورې کړ. د دوي سره زمکه ډېره وه نو څو نوې کوټې او دالانونه یې پکې ورزیات ړل. په هغو ورځو کې مکونډو ته ډیر نور خلک راغلل" د مرکزي حکومت استاځی یو قاضي چې مسکوټې نومیدو، د خپلې کورنۍ سره راغلې و. ده اورسلا ته یو لیک ورواستوو چې خپل کور ته باید نیلا رنګ ورکړي.

د دې خبرې په اوريدو حوسې دومره په قهر شو چې د قاضي مسکوټې کور ته ولاړو او دې ته يې وويل چې مکونډو يو خپلواکه ـ و او هيڅوک خلکو ته د خپلې خوښې پرته په کارونو نشي مجبورولې. د دې خبرې سره يې هغه قاضي په زوره له دې ښاره وشړلو. څو ورځې تيرې شوې نو قاضي مسکوټې د خپلې کډې سره بېرته راغلو او دا وار وسله وال کسان هم د ده د ساتنې لپاره ورسره مله و. حوسې ورسره خبرې وکړې او وې ويل چې که دې مکونډو کې اوسيدل غواړې نو بايد د ښار د قانون درناوی وکړې. په دې توګه هغه له قاضي اختيارات واخيستل. د مسکوټې يوه ميرمنه او اوو لوڼې وې او د حوسې د زوې اريليانو د هغه تر ټولو کشره لور "رميدوس" خوښه شوه چې هغه وخت د نهو کالو وه.

ده خپله خبره چا ته نه کوله خو په دې وخت کې ده د ترينا سره له نږدې مينه کوله او يوه شپه د خپل زړه خبره يې هغې ته وکړه. کورنې يې خبره شوه نو ټولو ه وويل چې نورې جينکی ښکلې او ځوانې وې او ده کولې شول چې په هغوي کې د يوې سره يې واده کړی وی خو اريليانو وويل چې دې به د هم هغې ماشومې سره واده کوي. اخر مسکوټې يې په دې راضي کړو چې رميدوس ورته په نوم کړه چې کله پيغله شي نو ورته به يې واده کړي.

اورسلا د نوي کور لپاره نور سامانونه راوړل او يو پيانو يې هم راوغوښتله چې د دې برخې په بيلا بيلو صندوقونو کې بندې وې. د هغو برخو ـ يو ځای کولو ـاره يو اطالوي ځوان "پيټر کريسپي" راوبلل شو. دواړه امرنتا او ربيکا په هغې ـالوي ځوان مئينې شوې.
ربيکا خو دومره اغيز منه شوه چې يو وارې بيا د خپلې کتې گوتې د ژوولو او د خاورې او خټې د خوړلو عادت ته يې مخه کړه. اخر پيټر مجبور شو چې د ربيکا د مينې ځواب په مينه ورکړي او امرنتا ناهيلې شوه. د دوې دواړو د واده فيصله ووشوه خو امرنتا خبرداری ورکړې و چې دا به هغوي واده ته نه پرېږدي او که داسې ووشول نو هم هغه وخت به مړه شي.
د دې ټولو پيښو پر وخت ملکيداس بنجاره مړ شو خو تر هغې په مکونډو کې هديره نه وه او دا د هغه ښار لومړې مړې و. حوسې د خپل ملگري د وصيت پر ځای کولو لپاره تر دوو ورځو د ده مړي ته پاره (سيماب) سيزله. بيا په يو ځای کې يې ورته قبر وکيندلو او دې يې پکې خښ کړو. د قبر د پاسه د ده د نوم شناختې ودرول شو او د ده د ماتم نه وروسته د حوسې په کور کې يو څه ارامي راغله.
اريليانو نهه کلنې رميدوس سره هره ورځ ليدل او هغې ته به يې ليک لوست ور ـودل. په دې وخت کې ترينا اعلان وکړو چې د دې په خېټه کې د اريليانو ماشوم و.

خوهغه بیا هم د رمیدیوس ېرې ګرانه وه او ترینا ته یې زیات پام ونکړو. ربیکا او کریسپې دواړه کویژدنشول خو د حوسې چلند د تولو د اندېښنې وړ وګرځېدو. ه له ډېرې مودې د یوې لوې ېمرې د جوړولو هڅه کوله چې د خداې عکس پرې واخلي او تر هغې بریالې شوې نه و. بیا یې د یوې لوې زانګو په جوړولو لاس پورې کړ چې د نړۍ هر شې وربانديې ځنګیدې شو ږو په دې کې هم کامیابه نشو. اخر ه ده به د لیونتوب څپه راغله. ه به د هغه سړي مړې لیدو چې خپل پخوانې ټاټوبې کې یې وژلې و.

یوه ورځ هم دغسې د مړي سره یې خبرې کولې چې په قهر شو او خپل لیبراتوار یې تباه کړو. حوسې غوښتل چې خپل کور ته هم اور ورته کړي خو شلو کسانو نګ کړی و چې هغو نشو را قابوکولې. اخر دې یې د یوې ونې سره وتړلو او هم هلته به یې ورته خواړه ورکول. اورسلا د ونې سره وربانديې یو څپر جوړ کړو چې د لمر او باران نه پټ وي.

کله چې رمیدوس بلوغت ته ورسیده او د شپې په کټ کې متیازې یې هم بندې شوې نو د آرېلیانو سره یې واده کړه. رمیدوس د نورو ټولو جینکو نه هوښیاره او پوهه راوختله. هغې به د ونې سره تړلې د حوسې خدمت د ربېکا او د امرنتا نه زیات کاو. هغې د خپل مېړه او د ترینا ناجایز زوې هم لکه د خپل ماشوم ساتلو.

د خوسې به ټبر کې ټول د هغې نه خوشاله وو او
اریلیانو فکر کاو چې د ده د ژوندي پاتې کیدو جواز د
هغه مېرمنه رمیدوس وه. خو یوه ورځ هغه د خبټې په
درد اخته شوه او ناڅاپه مړه شوه. وروستو دوي خبر
شول چې د هغې به خبټه کې دوه ماشومان د یو بل نه
تاوشوي وو.
دې مرګ د حوسې ټول ټبر تر ډېرې مودې ماتم کوو
او د ربېکا او د کریسپي واده ځنډېدو. دا واده یو وارې
اندې هم ځنډېدلې و ځکه امرنتا دا وړاندیز کړې و
چې په مکونډو کې لومړۍ کلیسا جوړېده او باید هغه
واده د کلیسا د پرانستې په ورځ شوې وی. خو د
ونډو کلیسا د یو پادري نیکډور تر څارنې لاندې
جوړیده چې درې کاله وخت یې ونیولو. ربېکا اوس
ډېره ناهیلې شوې وه خو د هغې نېکمرغي یا بد مرغي
ورته ووایه چې هم په هغو ورځو کې د حوسې او د
اورسلا مشر زوی ارکېډیو ببرته راغلو. دی په دومره
زور سره د کور په پونیو را وختلو چې ټولو د زلزلې
ګومان وکړو. ړ دنګ او هیڅ ادب یې نه لرلو.
هغه د ټولې نړۍ چاپېره په سمندر کې ۶۵ ځلې ګرځیدلی
و او د راتلو سره یې د مکونډو په ښځو کې لکه د یو
فاحش سړي چلند پېل کړو او د جنس په بدل کې به یې
ترې پېسې اخیستې. د حوسې تول ټبر د ارکېډیو نه
کرکه لري خو ربېکا ورپسې لېونۍ وه. د ده د راتلو

سره ربېکا ورسره سملاسته او ارکېډیو د هغې چنغول کرېسپي ته آعلان وکړو چې د خپلې چنغلې نه دې **لاس واخلي**. ـړې ورځې وروستو ربیکا او ارکېډیو **واده** وکړو. **اورسلا** په دې دومره په قهر شوه چې دواړو ته یې وویل چې بیا به د دې په درشل قدم نه ږدي. سره له ـې چې د پیټرکرېسپي بې عزتي شوې وه، هغه ډېر په ـزت امرنتا ته د میني لاس وغځاو.

آریلیانو د خپلې میرمنې د مړینې نه وروستو د ښځو نه ځان ګوښه کړو خو د خپل خسر قاضي مسکوټې سره به ، تګ راتګ کاو او د قطعو لوبه به یې ورسره کوله.

د هغه سره به خبرو کې یوه ورځ خبر شو چې د دوي په سر دوه ګوندونه حکومت کوي چې یوه یې محافظه کارګوند و چې **قاضي** یې پلوي کوله او بل لبرال ګوند و. د محافظه کار ګوند د بډو رشوتونو په لیدو یوه ورځ اریلیانو خپلو ملګرو ته په خبرو کې وویل چې که د **ده** نه چا پوښتنه وکړه نو په لبرال ګوند کې به ځان شامل کړي. ـغو ملګرو دی د یو ډاکټر ته وروپیژندلو چې پخپلو انقلابي مفکورو اریلیانو ته یې د تشدد د سیاست لاره وښودله.

م هغه زمانه کې جنګ پیل شو او د محافظه کار ګوند پوځ مکونډو ـه راننوتو او د ښار چارې یې په خپل لاس کې واخیستې. ـي د جبر او د زورنې تګ لاره خپله کړه او مکونډو کې وېره خپره شوه. اریلیانو چې د دوي

ظلم او جبر ته په قهر و، د ځپلو ۲۱ ملګرو سره د پوځ پر ضد بغاوت وکړو ، جنګ یې ورسره پیل کړو. کله چې دوي بریالي شول نو یو لبرال پوځ یې جوړ کړو چې مشر یې اریلیانو بخپله‌شو او ډګرمن لقب یې غوره کړو. په مکونډو کې د امن راوستلو دنده د دې پوځ په غاړه وه.

خوا د کرېسپي او امرنتا تر منځ اړیکې په ښه کیدو وې او د دوي خوشالي په لیدو د ټولو توقع وه چې د یو بل سره به واده وکړي. اخر یوه ورځ کرېسپي د واده لپاره امرنتا ته لاس وغځوو خو هغې ډېر په ظالمانه ډول ورته انکار وکړو. د هغې له زړه دا خبره نه وه وتلې چې د ربیکا لپاره یې د دې مینه رد کړې وه او پېغور یې ورله ورکړو.

کرېسپي خپل زیار ویستلو چې امرنتا راضي کړي خو هغې به ورسره په سمه خله خبره نه کوله. اخرکرېسپي دومره ناهیلې شو چې خپل ځان یې ووژلو. امرنتا چې خبره‌شوه نو ځان یې ملامته ګڼلو او خپل لاس یې په اور کې وسېزلو. د زخم د پاسه هغې یوه توره پټۍ وتړله چې تر مرګه یې په لاس وه.

اخوا ارکېډ د لبرال ګوند مهم غړی شو. دی د قدرت په نشه کې دومره مست و چې بې ځایه او احمقانه خبرو امر به یې وکړو. خپل پلار ارکېډیو بویندو ته یې اجازه ورکړه چې د ګاونډي زمکه واخلي. اورسلا د ده په

کارونو د شرم احساس کاوو خو هیڅ به یې نشو وښیلې.
ده ښار یوې ځوانې جینۍ صوفیه سره جنسي اړیکې جوړې کړې او یوه لور یې وزیږېده. د ده مخه هغه وخت ښنده وه کله چې لبرال ډلې په جنګ کې ماتې وخوړه او د محافظه کار پوځ یو وارې بیا مکونډو ونیولو.
ارکېډیو ونیول شو او نویو چار واکو ورته د مرګ سزا اعلان کړه. په کومه ورځ چې هغه چار ماري کیدو نو د ده نه یې پوښتنه وکړه چې د مرګ نه وړاندې د ده وروستې ارمان څه و. ده وویل چې د ماشومې لور نوم دې اورسلا شي او که د صوفیه بل ماشوم وزیږېدو او هغه هلک و نو ورته د حوسې ارکېډیو نوم ورکړې شي.
لبرال ګوند د ماتېدو سره جنګ پاې ته ورسیدو او دواړو غاړو پخپلو کې روغه وکړه.
ډګرمن اریلیانو بویندا د ده د پوځ نږدې ملګرې ګرمن جیرینالډومارکیز دواړه ونیول شول او مکونډو ته یې لاس ترلي راوستل. اورسلا د ده لیدو لپاره بندي خانې ته ولاړه او وې لیدل چې هغه د وړاندې نه هم یواځې ښکاریدو، د ده پر متو او لېچو پرهرونه جوړ وو. ده ته هم د مرګ سزا ورکړې شوې وه.
ډګرمن آریلیانو بویندیا د چارمارۍ (د ټوپک په ډزو د وژنې) لپاره ولاړ و. د هغه راياد شول چې یو ماسپښین پلار له ځانه سره بیولې و چې د بنجارو په

خېمه کې يخې ورته ووښاي. ده به تصور کې هغه يخې چې رنګينې وړانګې ترې ځليدې. هغه کسان چې په ده يې د ټوپک د ډز کولو لپاره په ليکه کې ولاړو و، دی يې په نښه کړی و چې نابېره د ده مشر ورور حوسې ارکېډيو د خپل لوی ټوپک سره راښکاره شو. هغو ويشتونکو وسله کېښوده او د ډګرمن اريليانو له وژلو يې ډډه وکړه. بيا اريليانو بويندا هم هغه کسان د ځانه سره مله کړ، او د يو بل جنګ لپاره ووتل. دا د اريليانو ۳۲ جګړه وه چې تر هغې يې کړي وو.
په سر کې دوي د ماتې سره مخ شول ځکه د لبرال ګوند شرانو د ډګرمن اريليانو بويندا پاڅون رد کړو او په کلکه يې د ده غندنه وکړه. خو هغه په دې ناهيلې نشو او کله چې "ريوهاچه" نومې سيمه د دوي لاس ته ورغله نو د ده جنګيالي مکونډو ته برياليي رانتوتل.
د حوسې بويندا او د اورسلا د ټبر ټولو خلکو د دوي هر کلې وکړو. خو دې کورنۍ کې يو وارې بيا د غمونو ټکه راولويده. حوسې ارکيډيو چې د ګاونډي زمکه يې په زوره نيولې وه، په مرموزو حالاتو کې ووژل شو. څوک نه پوهيدل چې هغه ځان پخپله وژلې و او که نا بل چا وربانديې ډز کړی و. د ده مېرمنې ربيکا خپل ځان په ور کې بند کړو او بيا هيڅوک ترې خبر نشول چې څه شوه.

د ده وروړ ډګرمن اریلیانو بویندا هم د مرګ سره مخ
و چې یو چا د ده په کافي کې د یو دارو وڅښول. دا
دارو د علاج لپاره کاریدل خو که د اندازې نه زیات چا
کارولې نو یو اس یې په څو ثانیو کې وژلې شو. هغه
طالع من و چې دا یې لږ څښلې وه او ناروغه شو خو
ژوندې پاتې شو. کله چې دی په ناروغه حالت کې
ِت و نو ځان سره یې چرت وهلو چې ده د یو هدف
ِه جنګ نه کوو بلکه اوس یواځې د خپل غرور د
ساتنې لپاره په جنګ اخته و. ده ته جنګ یوه بې مانا
خبره ښکاره شوه او د هغو باغیانو سره یې د خبرو
لپاره ملا وتړله چې د هیواد په نورو ځایونو کې پراته
وو. غوښتل چې جنګ نه د پاې ته کې کیږدي نو په
ژوندو کې یې خپل ملګرې دګر من جیرینالډو مشر
وټاکلو او پخپله ترې ولاړو.
جېرینالډو د امرنتا لپاره د خوښي احساس لرلو خو هغې
ته د زړه خبره یې نشوه کولې. امرنتا هم دی خوښېدو
او په زړه کې ارمان و چې دوي واده وکړي. خو کله
چې هغه ورته د واده وړاندیز وکړو نو امرنتا هم هغسې
انکار وکړو لکه چې کرېسپي ته یې کړې و. جېرینالډو
وربانډې ټینګار وکړو چې دا ورسره خوشاله وي نو په
واده کې څه ممانعت و؟ خو امرنتا د واده خبره نه مني.
ډګرمن اریلیانو بویندا خپلې مور اورسلا ته یوه
وړاندوئینه د پیغام په توګه راواستوله چې پلار به یې ډېر

ژر مړ شي. اورسلا خپل مېړه د ونې نه راخلاص کړو او دن ه د خوب کوټې ته يې يوړو. هلته به ده توله ورځ د هغه سړي د روح سره خبرې کوي چې په ځوانۍ کې يې وژلې و. څو ورځې وروستو حوسې مړ شو او په هغه ورځ مکونډو ښار د باران د ځاځکو سره ژيړ ګلونه هم وريدل.

هغه وخت د ډګرمن اريليانو بوينډا زوی اريليانو حوسې چې د پيلار ټرينا له خېټې زېږېدلې و، د ځوانۍ سن ته ورسيدو. دا هلک امرنټا، چې د ده اما کېږي، رالوې کړي و او د هغې سره ډېر د نږدې والي احساس لري. رنټا د هغه په احساساتو پوهه شي او ځان ترې لرې ساتي چې هلک بې لارې نشي. خو هغه ځوان دومره ناهيلې شو چې د کور پرېښودو فېصله يې وکړه. هغه وخت د ده پلار مکونډو ته راغلې و چې د لبرال او د محافظه کار ګوند تر منځ د روغې په تړون خوشاله نه و. نه غوښتل چې په نورو ملکونو کې د جنګ لپاره ولاړ شي او کله چې روانېدو نو زوې هم ورسره مل شو.

د اريليانو د وتلو سره په مکونډو کې د خلکو حالت ښه شو او د څوکالۍ يوه نوې دوره پېل شوه. دا د محافظه کاره ډلې د هغه ښار وال له برکته و چې "راکوېل مونکاده" وميدو خو د ډګر من اريليانو بوينډا نږدې ملګرو نه و.

د حوسې او اورسلا بويندا په کور به په هرو څو ورځو ی يو ځوان **راتلو** او ځان به يې د اريليانو د زوی په توګه وروپېژندلو. دوي به د مسيحيت د بپتسمې (په دين کې د وردننه کيدو رسم) لپاره راتلل او ان تر دې چې اوولس ځلمي راغلل. دا ټول د ډګرمن اريليانو هغه اولادونه وو چې د بېلا بېلو سيمو د جنګونو پر وخت د ده د جنسي اړيکو په نتيجه کې زيږېدلي وو. ټول ځوانان اريليانو نوميدل او اورسلا په يو وړوکي کتابګوټي کې د هغوي د ځاي ځايږي او د مور نوم ليکلو چې کله يې زوی راشي نو پيدا يې کړي. د ډګرمن اريليانو سره چې کوم زوی اريليانو حوسې تللې و، په "نکاراګوا" کې د پوځ نه وتښتيدو او بېرته مکونډا ته **راغلو**. ده د خپل ځان سره هوډ کړې و چې د امرنتا سره به واده کوي. هغه چې کور ته را ورسيدو نو امرنتا پوهه شوه او خبرداري يې ورکړو چې د خپلې اما سره څوک واده نشي کولې او دا ګناه وه.

دا ځوان د خپل تره ارکيډيو په شان ژوند پېل کړو چې هيڅ کار به يې نه کوو او د ښار جينکو سره به يې جنسي اړيکې ساتلې. بيا يوه شپه د يو پاڅون په وخت دی د يو محافظه کارعسکر له خوا ووژل شو.

ډګر من اريليانو بويندا بېرته راغلو او مکونډو يو وار بيا د ده لاس ته ورغلو. ده د خپل مشر ورور ارکيډيو زمکې چې نورو خلکو پرې خېټه اچولې وه، بېرته

واخیستې. اورسلا ورته مینت زارۍ وکړې چې د خلکو
سره د نرمښت نه کار واخلي او په تېره بیا د خپل
ګري ښار وال راکویل ته ـې ښه سړی و او د خلکو
لپاره یې ډېر کارونه کړي وو. خو اریلیانو ورته وویل
چې په اوږدو جنګونو کې د ده زړه سخت شوی و. هغه
ـار وال ته د مرګ سزا ورکړه چې پایلې یې د مکونډو
ښار او اریلیانو لپاره داسې وې چې هغه یې توقع نه
لرله.
ږاړه ملګري ډګرمن جېرینالډو او اریلیانو په جنګ خپل
باور او هیله د لاسه ورکړې و او داسې فکر یې کاو چې
د دې هیڅ ګټه نه وه. دوي ته جوته شوه چې لبرال ګوند
هم هغسې خاین او بې عقیدې و څومره چې محافظه کار
ګوند و. خو په اریلیانو یې ډېر اغېز کړې و او هغه له
ړۍ ګوښه شو. ورځ تر بله هغه په عجیبه کارونو سر
شو. ده به هیڅ ډول احساس نه څرګندو او د پلار په
شان د هیرېدو مرض ورته پیدا شو. د خپل پوځ په
خیانت دی ډېر خواشیني او ځان له به یواځې په سوچونو
کې غرق ناست و. هغه د خلکو نه دومره وېزاره شو
ـې ځان ته به یې څوک د لسو فټو نه کم فاصلې کې
ږدې نه پرېښودو. ـه اوس په دې پښېمانه و چې ښار
وال ته یې د مرګ سزا ولې ورکړې وه. هغه هوډ
ړو چې نوربه خلک جنګ ته نه پرېږدي او تر دوو
کالو لګیا و چې د خپلو جنګیالو او د محافظه کارو تر

منځ روغه ووکړي. تر دې وخت هغه د هیچا سره د خوښي یا د مینې احساس نه لرلو او پخپل ټبر کې یې هم لکه د بېګانه کس په شان اوسېدو. اخر هغه د خپل ژوند نه دومره ستړې شو چې یوه ورځ په طماچه یې د ځان د وژلو هڅه وکړه خو مړ نشو او خپل پاتې ژوند د وړو فلزي مهیانو به جوړولو تېر کړو.

د دوېم حوسې ارکیډیو درې اولادونه د صوفیه له خېټې زیږېدلې وو چې رمیدیوس سیګونیدو مشر او غبرګولې اریلیانو سیګویندو او حوسې ارکیډیو سیګویندو نومیدل. په هغو ورځو کې یوې امریکاي کمپنۍ د کېلې په باغونو کې په لوې شمېر خلک کار ته رابلل او د کولمبیا ډېر ځوانان هلته په کارونو بوخت شول. دوي ته به یې معاش ورکوو خو د کار شرایط یې ناځرګند و. دا مزدوران به په بد حال اوسیدل او د درملنې چاره یې نه کیده. سیګندو هم هلته په کار بوخت و او لیدل یې چې د ی له خوا د دوي زبېښاک روان و. دوي به خپلو کې سره خبرې کولې او اخر دومره وېزاره شول چې کار یې بند کړو او کمپنۍ نه یې د ښو شرایطو غوښتنه وکړه.

کمپنۍ یوه ورځ ټولو کار کوونکو ته په یو څلور لاري کې د راټولیدو امر وکړو. کله چې خلک یو ځاې شول نو د مشین دارو ډزې یې پرې پېل کړې او درې زره مزدوران ووژل شول. سیګنډو د هغې کمپنۍ سره

د فورمېن په توګه کار کوو او هغو څو کسانو کې شامل و چې له دې ډزو ژوندی پاتې شو. دی د اعتصاب ونکو د یوې ډلې مشر و او په یو اور ګاډي کې کیناستو چې له هغه ځایه وتښتي. ه هغه ګاډي کې په ووونو مړي بار و چې سمندر کې غورځولو لپاره یې وړل.
مکونډو ښار ته راغلو چې هلته هیڅوک د هغو وژنو نه خبر نه وو. هیڅ د ده په خبره باور نه کوو او د حکومت خبره یې منله چې د مزدورانو اعتصاب په امن پای ته ورسیدو. حکومت دا هم ویل چې ټول کارګران خپلو خپلو کورونو ته تللي و. هغې کمپنۍ مشران بېرته امریکا ته ولاړل او د کېلو په باغونو کار بند شو. سیګونډو بل ورور د یوې جینۍ پاترا سره مینه کوي خو واده یې د یوې بلې ښځې فرنانډه سره وکړو چې ډېره مذهبي وه. هغه پر زمکو څاروي ډېر شول او دی هم ورسره ښه شته من شو. د فرنانډ یوه لور مي مي او زوی حوسې ارکېډیو (درېم) نومیدل.
د مي مي یو میخانیک ماریشیو بابیلونیا سره مینه پېدا شوه او کله چې پلار یې خبر شو نو یوه شپه په هغه یې ل ګومان وکړو او ډزې یې پرې وکړې. بیا یې خپله لور مي مي په بېړۍ کې د راهبانو یو کلیسا ته ورواستوله. کال وروستو د مسیحي دین یوه راهبه

مکونډو ته راغله چې يو ماشوم هم ورسره و. دا د مي
مي ناجايز اولاد و چې اريلياينو(دوېم) نوميدو.
نغه ماشوم د بويندا کورنۍ کې رالوې شو خو د هيچا
خوښ نه و. بيا هم دی د فرنانډه د کشرې لور امرنتا
اورسلاسره يو ځاې ژوند کوو او په دواړو کې مينه
پېدا شوه. دوي خبر نه و چې دواړه د بويندا ټبر نه دي.
ا په مکونډو ښار کې پينځه کاله باران وربدو او د دې
زياتې برخې يا اوبو يوړې او يا وراسته شول.
د حوسې کونډه اورسلا مړه شوه او ورپسې د بوينده د
پخواني خلک پرله پسې له نړۍ سترګې پټې کړې.
امرنتا اورسلا بلجيم ته ولاړه او دوېم اريليانو په کور کې
يواځې پاتې شو. دريم حوسې ارکيديو خپل ښار ته بېرته
راغلو او د اواره ځوانانو سره به يې ټوله ورځ لغړ ژوند
تيراو. هم هغوي کې يو کس د ده د پېسو لپاره حوسې
ووژلو.
امرنتا اورسلا د يو پيلوټ سره واده وکړو او بېرته
مکونډو ته راغله. خو يوه ورځ د ده مېړه خبر شو چې
امرنتا د اريليانو سره اړيکې لري نو دا يې پرېښوده او
بېرته ولاړو. څومره چې د امرنتا او د اريليانو مينه
پخپلو کې زياتېده، هم هغه هومره د ښار حالت په
خرابېدو و. کله چې امرنتا حامله شوه نو بيا هم خبره نه
وه چې د خپل وراره سره يې جنسي اړيکې لرلې. د
ماشوم د زيږېدو پر وخت امرنتا مړه شوه خو ماشوم د

يو سر كوزي په شان ـكي لرله. هغه وخت د مشرې
اورسلا هغه اندېښنه رېښتيا شوه چې په تېر كې يې د
ـكې ماشوم و نه زيږېږي. هم له دې ويرې هغې خپل
ټاټوبې پرېښې او د مكونډو ښار اباد كړې و.
اريليانو په دې دومره خواشينې شو چې خپل غم يې په
ـراب كې د هېرولو هڅه وكړه. كله چې دى د نشې
حالت نه راووتلو نو ورته ماشوم رااياد شو خو تر هغې
ا. نوې زيږېدلې ماشوم په زرگونو تورو مېږو(مېږيانو)
خوړلې و.
اريليانو نور هيڅ نشو كولې او د نيكه په كتابونو كې يې
هغه زړې صحيفې ومونډلې چې ملكيداس ورته وركړې
وې او وربانډې سانسكرت ژبه ليكلې وه. هغه دا ليكنه
وژباړله چې په اصل كې د بويندا تېر تاريخ و. په دې
كې د حوسې د ونې سره و تړل كيدو نه واخلې تر
اوسنې ماشوم په اړه هم ليكلې وو چې مېږو خوړلې و.
كله چې ده هر څه ولوستل نو يوه زوره وره سيلۍ راغله
او ښار په دې طوفان كې ويجاړ شو، څه چې پاتې وو ،
هغه هم ورك شول. هر څه د تاريخ او د انسانې دماغو
نه پاك ـول، داسې لكه چې هيڅ وجود يې نه لرلو.

پاې